



Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

20 mars 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 086/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 086/02	Mål C-27/16: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 8 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Angel Marinkov mot Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 2000/78/EG och 2006/54/EG — Tillämpningsområde — Uppenbart att talan ska avvisas — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Genomförande av unionsrätten — Föreligger inte — Uppenbart att behörighet saknas)	2
2017/C 086/03	Mål C-345/16: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 29 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Liège – Belgien) – Jean Jacob, Dominique Lennertz mot État belge (Begäran om förhandsavgörande — De faktiska och rättsliga omständigheterna i det nationella målet — Avsaknad av tillräckliga uppgifter — Uppenbart att begäran ska avvisas — Artikel 53.2 — Artikel 94 i domstolens rättegångsregler)	3

2017/C 086/04	Mål C-379/16 P: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 24 november 2016 – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Offentlig upphandling av tjänster — Programvaruutveckling och underhållstjänster — Felaktig tolkning av argument och missuppfattning av bevisning som motparten lagt fram vid tribunalen)	3
2017/C 086/05	Mål C-484/16: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 13 december 2016 – (begäran om förhandsavgörande av Giudice di pace di Taranto – Italien) – brottmål mot Antonio Semeraro (Begäran om förhandsavgörande — Uppenbart att behörighet saknas — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/29/EU — Artikel 2.1 a — Minimionormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 49, 51, 53 och 54 — Brottet förolämpning — Den nationella lagstiftaren avkriminaliserar brottet förolämpning — Anknytning till unionsrätten saknas — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)	4
2017/C 086/06	Mål C-522/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 7 oktober 2016 – A mot Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Mål C-564/16 P: Överklagande ingett den 7 november 2016 av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 9 september 2016 i mål T-159/15, Puma SE mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	5
2017/C 086/08	Mål C-631/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland (Nederländerna) den 7 december 2017 – X BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Mål C-634/16 P: Överklagande ingett den 7 december 2017 av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 september 2016 i mål T-476/15, European Food SA mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	7
2017/C 086/10	Mål C-637/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 9 december 2016 – Florian Hanig mot Société Air France SA	8
2017/C 086/11	Mål C-644/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 15 december 2016 – Synthon BV mot Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Mål C-648/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italien) den 16 december 2016 – Fortunata Silvia Fontana mot Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Mål C-651/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 19 december 2016 – DW mot Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Mål C-652/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19 december 2016 – Niyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mot Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	11
2017/C 086/15	Mål C-660/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 december 2016 – Finanzamt Dachau mot Achim Kollroß	12

2017/C 086/16	Mål C-661/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 december 2016x – Finanzamt Göppingen mot Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Mål C-672/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av x (x) den 29 december 2016 – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários, S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Mål C-676/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 27 december 2016 – CORPORATE COMPANIES s.r.o mot Ministerstvo financí ČR . . .	15
2017/C 086/19	Mål C-677/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid (Spanien) den 29 december 2016 – Montero Mateos mot Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Mål C-679/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta Förvaltningsdomstolen (Finland) den 30 december 2016 – A	16
2017/C 086/21	Mål C-9/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 9 januari 2017 – Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Mål C-15/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 13 januari 2017 – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. mot Gränsbevakningsväsendet	17
2017/C 086/23	Mål C-25/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 19 januari 2017 – Dataombudsmannen mot Jehovas vittnen – religiöst samfund	19
2017/C 086/24	Mål C-33/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrajno Sodišče Pliberk (Österrike) den 23 januari 2017 – Čepelnik d.o.o. mot Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Mål C-72/16: Beslut av domstolens ordförande av den 30 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – The Queen, på begäran av Prospector Offshore Drilling SA m.fl. mot Her Majesty’s Treasury, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Mål C-148/16: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 6 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – Riksåklagaren mot Zenon Robert Akarsar . . .	21
2017/C 086/27	Mål C-159/16: Beslut av ordföranden på domstolens första avdelning av den 6 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – i ett förfarande som anhängiggjorts av „Starptautiskā lidosta ”Rīga” VAS, i närvaro av: Konkurences padome	22
2017/C 086/28	Mål C-282/16: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 25 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike) – RMF Financial Holdings Sàrl mot Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Mål C-394/16: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – FMS Wertmanagement AöR mot Heta Asset Resolution AG	22

Tribunalen

2017/C 086/30	Mål T-92/11 RENV: Tribunalens dom av den 18 januari 2017 – Andersen mot kommissionen (Statligt stöd — Järnvägstransport — Stöd som danska myndigheter beviljat det offentliga företaget Danske Statsbaner — Avtal om allmän trafikplikt avseende tillhandahållande av persontrafik på järnväg mellan Köpenhamn och Ystad — Beslut som förklarar stödet förenligt med den inre marknaden på vissa villkor — Tillämpningen i tiden av materiell rätt — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Uppenbart oriktig bedömning)	23
2017/C 086/31	Mål T-646/13: Tribunalens dom av den 3 februari 2017 – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe mot kommissionen (Institutionell rätt — Europeiskt medborgarinitiativ — Skydd för nationella minoriteter och stärkande av den kulturella och språkliga mångfalden i unionen — Registreringsvägran — Uppenbart bristande lagstiftningsbefogenhet för kommissionen — Motiveringskyldighet — Artikel 4.2 b och 4.3 i förordning (EU) nr 211/2011)	24
2017/C 086/32	Mål T-509/15: Tribunalens dom av den 3 februari 2017 – Kessel medintim mot EUIPO – Janssen Cilag (Premeno) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Premeno — Äldre nationellt varumärke Pramino — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 — Beslut har fattats till följd av att tribunalen har upphävt ett tidigare beslut — Rätten att yttra sig — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)	24
2017/C 086/33	Mål T-696/15: Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – Bodegas Vega Sicilia mot EUIPO (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TEMPOS VEGA SICILIA — Absoluta registreringshinder — Varumärke för ett vin innehållande geografiska beteckningar — Artikel 7.1 j i förordning (EG) nr 207/2009)	25
2017/C 086/34	Mål T-16/16: Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – Mast-Jägermeister mot EUIPO (Muggar) (Gemenskapsformgivning — Ansökan om att återgivning av muggar ska registreras som gemenskapsformgivningar — Begreppet återgivning som är lämplig för avbildning — Det har inte preciserats hur omfattande skydd det ansöks om för återgivningen — Avslag på begäran om att oegentligheter ska rättas till — Avslag på begäran om fastställande av ansökningsdag — Artiklarna 36 och 46 i förordning (EG) nr 6/2002 — Artikel 4.1 e och artikel 10.1 och 10. 2 i förordning (EG) nr 2245/2002)	26
2017/C 086/35	Mål T-82/16: Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – International Gaming Projects mot EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TRIPLE EVOLUTION — Äldre EU-ordmärke Evolution — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	26
2017/C 086/36	Mål T-106/16: Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – zero mot EUIPO – Hemming (ZIRO) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ZIRO — Det äldre EU-figurmärket zero — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	27
2017/C 086/37	Mål T-196/15 P: Överklagande ingett den 24 november 2016 av Valéria Anna Gyarmathy av den dom som personaldomstolen meddelade den 5 mars 2015 i mål F-97/13, Gyarmathy mot FRA	28
2017/C 086/38	Mål T-870/16: Talan väckt den 7 december 2016 – Miserini Johansson mot EIB	28

2017/C 086/39	Mål T-24/17: Överklagande ingett den 17 januari 2017 – LA Superquimica mot EUIPO – D-Tack (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Mål T-40/17: Överklagande ingett den 19 januari 2017 – Habermas mot EUIPO – Here Global (h)	30
2017/C 086/41	Mål T-51/17: Talan väckt den 27 januari 2017 – Polen mot kommissionen	31
2017/C 086/42	Mål T-65/17: Överklagande ingett den 1 februari 2017 – Westbrae Natural mot EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Mål T-476/16: Tribunalens beslut av den 2 februari 2017 – Adama Agriculture och Adama France mot kommissionen	33

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 086/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 78, 13.3.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 70, 6.3.2017

EUT C 63, 27.2.2017

EUT C 53, 20.2.2017

EUT C 46, 13.2.2017

EUT C 38, 6.2.2017

EUT C 30, 30.1.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 8 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Angel Marinkov mot Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

(Mål C-27/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 2000/78/EG och 2006/54/EG — Tillämpningsområde — Uppenbart att talan ska avvisas — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Genomförande av unionsrätten — Föreligger inte — Uppenbart att behörighet saknas)

(2017/C 086/02)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Angel Marinkov

Motpart: Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

Avgörande

Det är uppenbart att begäran om förhandsavgörande som ingetts av Administrativen sad Sofia-grad (förvaltningsdomstolen i Sofia, Bulgarien) genom beslut av den 28 december 2015 inte kan prövas i den del som den avser rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet.

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara tolkningsfrågorna i den del som de avser artiklarna 30 och 47 samt artikel 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ EUT C 111, 29.3.2016.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 29 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Liège – Belgien) – Jean Jacob, Dominique Lennertz mot État belge

(Mål C-345/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — De faktiska och rättsliga omständigheterna i det nationella målet — Avsaknad av tillräckliga uppgifter — Uppenbart att begäran ska avvisas — Artikel 53.2 — Artikel 94 i domstolens rättegångsregler)

(2017/C 086/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Svarande: État belge

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framstälts av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) genom beslut av den 9 juni 2016 inte kan tas upp till prövning.

⁽¹⁾ EUT C 326, 5.9.2016.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 24 november 2016 – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-379/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Offentlig upphandling av tjänster — Programvaruutveckling och underhållstjänster — Felaktig tolkning av argument och missuppfattning av bevisning som motparten lagt fram vid tribunalen)

(2017/C 086/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ombud: C.-N. Dede och D. Papadopoulou, dikigoroï)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: N. Bambara)

Avgörande

1) Överklagandet ogillas.

2) European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA och Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 305, 22.8.2016.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 13 december 2016 – (begäran om förhandsavgörande av Giudice di pace di Taranto – Italien) – brottmål mot Antonio Semeraro

(Mål C-484/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Uppenbart att behörighet saknas — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/29/EU — Artikel 2.1 a — Miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 49, 51, 53 och 54 — Brottet förolämpning — Den nationella lagstiftaren avkriminaliserar brottet förolämpning — Anknytning till unionsrätten saknas — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2017/C 086/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Taranto

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Antonio Semeraro

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att pröva den begäran om förhandsavgörande som framställts av Giudice di pace di Taranto (fredsdomaren i Taranto, Italien) genom beslut av den 2 september 2016.

⁽¹⁾ EUT C 428, 21.11.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 7 oktober 2016 – A mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-522/16)

(2017/C 086/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 62 i förordning (EEG) nr 2913/92, ⁽¹⁾ jämförd med artiklarna 205, 212, 216, 217 och 218 i förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾ samt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2777/75 ⁽³⁾ och förordning (EG) nr 1484/95 ⁽⁴⁾ tolkas så, att i de upplysningar som avses i artikel 201.3 andra stycket i förordning nr 2913/92, på grundval av vilka tulldeklarationen upprättas, ingår även de dokument som avses i artikel 3.2 i förordning nr 1484/95, vilka ska överlämnas till tullmyndigheterna?

- 2) Ska artikel 201.3 andra stycket i förordning nr 2913/92 tolkas så, att de personer som ska hållas ansvariga inbegriper fysiska personer som varken själva har utfört den faktiska handling som anges i detta stycke ("lämnat de för upprättandet av deklarationen behövliga upplysningarna") eller i egenskap av befattningshavare kan hållas ansvariga för utförandet av handlingen, men som varit nära och medvetet delaktiga i utformningen och den efterföljande uppbyggnaden av ett strukturerat system av företaget och handelsflöden inom ramen för vilket andra personer har "lämnat de för upprättandet av deklarationen behövliga upplysningarna"?
- 3) Ska villkoret "och som visste eller rimligen borde ha vetat att [de för upprättandet av deklarationen behövliga upplysningarna] var felaktiga" i artikel 201.3 andra stycket i förordning nr 2913/92 tolkas så, att juridiska och fysiska personer, som är erfarna marknadsaktörer, inte kan hållas ansvariga för betalning av tilläggstullar som påförts på grund av rättsmissbruk, om de inledde uppbyggnaden av en transaktionsstruktur i syfte att slippa betala tilläggstullar först efter det att ansedda tullrättsexperten hade bekräftat att en sådan struktur var rättsligt och skattemässigt godtagbar?
- 4) Ska artikel 221.4 i förordning nr 2913/92 tolkas så, att den treåriga fristen inte ska förlängas såvitt det efter utgången av den frist som avses i artikel 221.3 första meningen i samma förordning fastställs att importtullar som skulle ha betalats enligt artikel 201 i förordningen, på grund av en tulldeklaration om övergång av varor till fri omsättning, aldrig betalades på grund av att felaktiga eller ofullständiga uppgifter uppgavs i deklarationen?
- 5) Ska artikel 221.3 och artikel 221.4 i förordning nr 2913/92 tolkas så, att om en gäldenär på grund av en importdeklaration har meddelats ett beslut om påförande av tull, och gäldenären har överklagat det beslutet enligt artikel 243 i samma förordning, kan tullmyndigheterna på grundval av samma tulldeklaration i tillägg till det överklagade beslutet i efterhand utkräva uppbörd av de importtullar som enligt lag ska erläggas, och därigenom kringgå vad som stadgas i artikel 221.4 i förordningen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött (EGT L 282, 1975, s. 77; svensk specialutgåva, område 3, volym 6, s. 213).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 av den 28 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämpning av tilläggsbelopp för import och om fastställande av tilläggsbelopp för import av fjäderfäkött och ägg och av äggalbumin samt om upphävande av förordning nr 163/67/EEG (EGT L 145, 1995, s. 47).

Överklagande ingett den 7 november 2016 av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 9 september 2016 i mål T-159/15, Puma SE mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf, D. Botis)

Övrig part i målet: Puma SE

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva domen i dess helhet,

— förplikta Puma SE att ersätta EUIPO:s rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

För det första bortsåg tribunalen från EUIPO:s inställning och skyldigheter i *inter partes*-ärenden vid EUIPO och åsidosatte därigenom artikel 76.1 i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ och principen om god förvaltningssed. Tribunalen fann att Puma "vederbörligen hade åberopat" tre tidigare beslut från EUIPO för att visa att bolaget hade uppfyllt bevisbördan beträffande Pumavarumärkenas renommé (regel 19.2 c i förordning nr 2868/95⁽²⁾). Tribunalen godtog sålunda att bevisbördan kan uppfyllas genom generella och ospecificerade hänvisningar till handlingar som getts in i tidigare invändningsförfaranden med andra parter och i vilka motparten i det aktuella ärendet inte hade varit part.

EUIPO kan inte bortse från utan måste iaktta motpartens rätt att yttra sig (artikel 75 i förordning nr 207/2009) och tribunalens avgörande innebär därför att EUIPO måste inta en aktiv roll i *inter partes*-ärenden. Detta undergräver dessa ärendens ackusatoriska karaktär och EUIPO:s därmed sammanhängande neutralitetsskyldighet samt den ändamålsenliga handläggningen av sådana ärenden.

För det andra har tribunalen missförstått båda den ackusatoriska karaktären av *inter partes*-ärenden och begreppet renommé i artikel 8.5 i förordning nr 207/2009, vilket inneburit två åsidosättanden av principen om god förvaltningssed.

Förutsättningarna för att tillämpa Technopol-praxisen är inte uppfyllda i förevarande mål, vilket avser ett *inter partes*-ärende, eftersom den praxisen, vilken rör EUIPO:s skyldighet att på eget initiativ utreda de relevanta omständigheterna i ärendet, endast avser *ex parte*-ärenden. I vart fall föreligger det inte "beslutspraxis" från EUIPO avseende Pumavarumärkenas renommé och det kan därför inte finnas någon skyldighet att motivera varför slutsatserna om Pumavarumärkenas renommé i tidigare beslut inte tillämpades i det förevarande fallet.

Tribunalen kunde inte av principen om god förvaltningssed sluta sig till att överklagandenämnden hade en ytterligare skyldighet att på eget initiativ förelägga Puma att inkomma med ytterligare bevisning för det renommé som den påstod att Pumavarumärkena åtnjöt, utan att därigenom åsidosätta den ackusatoriska princip som enligt artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 reglerar *inter partes*-ärenden.

För det tredje innebär tribunalens slutsats att EUIPO var skyldigt att på eget initiativ förelägga Puma att inkomma med ytterligare bevisning ett åsidosättande av artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 (tillämplig enligt regel 50.1 i förordning nr 2868/95), vilken endast är tillämplig på omständigheter och bevis som parterna gett in av eget initiativ.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 278, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (EGT L 303, 1995, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland (Nederländerna) den 7 december 2017 – X BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Mål C-631/16)

(2017/C 086/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Noord-Holland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X BV

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Är kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2016/1647 ⁽¹⁾ av den 13 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Vietnam och som tillverkas av [företag A] samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 giltig?
- 2) Är kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2016/1731 ⁽²⁾ av den 28 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av [företag I] (Kina) samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 giltig?
- 3) Om den första och/eller andra frågan ska besvaras nekande, innebär detta i så fall att den betalda tullen, jämte ränta, ska återbetalas till klaganden?
- 4) Om svaret på den tredje frågan ska besvaras jakande, hur ska denna ränta i så fall beräknas?

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1647 av den 13 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Socialistiska republiken Vietnam och som tillverkas av Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd och dess närliggande företag Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 245, 2016, s. 16).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1731 av den 28 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av General Footwear Ltd (Kina), Diamond Vietnam Co Ltd och Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 262, 2016, s. 4).

Överklagande ingett den 7 december 2017 av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 september 2016 i mål T-476/15, European Food SA mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Övriga parter i målet: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— förplikta European Food att ersätta immaterialrättsmyndighetens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Tribunalen underlät att beakta att förordningarna nr 207/2009 ⁽¹⁾ och nr 2868/95 ⁽²⁾ föreskriver två typer av tidsfrist för inlagor i förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten, nämligen dels de som anges i själva lagstiftningen och som därför inte kan förlängas av immaterialrättsmyndigheten, dels de som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten i varje enskilt fall för ett korrekt genomförande av förfarandet och som kan, i förekommande fall i enlighet med de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, förlängas på parternas begäran. Tribunalens bedömning att det inte finns någon tidsbegränsning som gäller för ogiltighetsförfaranden som grundar sig på absoluta skäl är därför felaktig.

Tribunalen missuppfattade innebörden och verkan av artikel 76.2 i förordning 207/2009. Denna artikel gäller för alla typer av förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten och för alla tillämpliga tidsfrister, nämligen för tidsfrister som direkt anges i förordningarna nr 207/2009 och nr 2868/95 och för de tidsfrister som beslutas av EUIPO med utövandet av sin befogenhet att organisera förfarandena vid myndigheten.

Genom att koncentrera sig på tredje stycket i regel 50.1 i förordning nr 2868/95 beaktade tribunalen inte kärnan i betydelsen av i denna regel som återfinns i första stycket, nämligen att överklagandenämnden omfattas av samma förfaranderättsliga bestämmelser som den enhet som meddelade det överklagade beslutet. Det första stycket är inte begränsat till invändningsförfaranden utan gäller alla förfaranden, även ogiltighetsförfaranden.

Genom den överklagade domen åsidosatte tribunalen artikel 76.2 i förordning nr 207/2009, eftersom den underlät att tillämpa denna bestämmelse på de tidsfrister som fastställts av immaterialrättsmyndigheten och berövade överklagandenämnden dess befogenhet att i enlighet med artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 bedöma huruvida den bevisning som åberopats för första gången skulle kvalificeras som "ny" och, om så inte var fallet, att utöva sitt utrymme för skönsässig bedömning i fråga om huruvida denna bevisning får tillåtas.

Slutligen upphäver den överklagade domen balansen mellan parternas respektive processuella rättigheter genom att ge varje part i ogiltighetsförfaranden en ovillkorlig rätt att åberopa bevisning i varje skede av förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten, även efter överklagande. Detta berövar svaranden ett steg i den administrativa prövningen för det fall sökanden medvetet väljer att inte åberopa någon – eller någon relevant – omständighet eller bevisning inför annulleringsenheten. Att någon part i ogiltighetsförfaranden ges en ovillkorlig rätt att åberopa bevisning i varje skede av förfarandet strider dessutom mot principerna om processekonomi och god förvaltningssed.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EGT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 1995, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 9 december 2016 – Florian Hanig mot Société Air France SA

(Mål C-637/16)

(2017/C 086/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Florian Hanig

Motpart: Société Air France SA

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 första meningen b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 [Orig. s. 2] februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 tolkas så, att begreppet "inom gemenskapen" även omfattar områden som enligt bilaga II i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör så kallade "utom europeiska länder och territorier" på vilka endast den särskilda associeringsordningen i fjärde delen i EUF-fördraget ska tillämpas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 15 december 2016 – Synthón BV mot Astellas Pharma Inc.

(Mål C-644/16)

(2017/C 086/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Synthón BV

Motpart: Astellas Pharma Inc.

Tolkningsfrågor

1. a. Ska artikel 6 i direktiv 2004/48/EG ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det för kriterierna som ska tillämpas vid bedömningen av en ansökan om framläggande av bevismedel ska göras skillnad mellan fall då parten som enligt ansökan ska framlägga bevismedel är den som begått (det påstådda) rättighetsintrånget eller en utomstående part?
 - b. Om denna fråga besvaras jakande, i vilka avseenden skiljer sig kriterierna åt?
2. a. Om en ansökan om framläggande av bevismedel möts av invändningen att den immateriella rättigheten som utgör den rättsliga grunden för begäran om framläggande av bevis är ogiltig (eller har upphört), måste då riktigheten av denna invändning bedömas enligt samma kriterier som gäller för frågan om sannolikheten för det påstådda intrånget (under förutsättning att den immateriella rättigheten som görs gällande består)?
 - b. Om denna fråga besvaras nekande, i vilken utsträckning skiljer sig kriterierna?
- c. Ska när frågorna 2 a och 2 b besvaras en skillnad göras mellan huruvida den berörda immateriella rättigheten beviljas efter att dess giltighet undersökts (som ett europeiskt patent) eller om den har uppstått till följd av lag (som upphovsrätt)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 2004, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italien) den 16 december 2016 – Fortunata Silvia Fontana mot Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Mål C-648/16)

(2017/C 086/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fortunata Silvia Fontana

Motpart: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Tolkningsfråga

Är den italienska lagstiftningen, närmare bestämt artiklarna 62-sexies.3 och 62-bis i lagdekret nr 331/1993, [omvandlat till lag] nr 427 av den 29 oktober 1993, vad gäller den del där det bestäms att mervärdesskatten kan tillämpas på en sammanslagen omsättning som fastställs induktivt, förenlig med artiklarna 113 FEUF och 114 FEUF samt direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ mot bakgrund av iakttagandet av avdragsrätten och skyldigheten att övervältra skatten samt, mera allmänt, i förhållande till principen om skatteneutralitet och övervältring?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 19 december 2016 – DW mot Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Mål C-651/16)

(2017/C 086/13)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DW

Motpart: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.3 FEU och artikel 45.1 och 45.2 FEUF tolkas så, att de inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat såsom den i det nationella målet, som vid fastställandet av beloppet för föräldrapenning inte exkluderar de månader en person arbetade vid en av Europeiska unionens institutioner och omfattades av Europeiska [unionens] gemensamma socialförsäkringssystem från den tolv månadersperiod som ska ligga till grund för att beräkna den genomsnittliga avgiftsgrundande inkomsten, utan som betraktar personen i fråga som oförsäkrad i Lettland under den tiden och likställer dennes inkomster med den genomsnittliga avgiftsgrundande inkomsten i landet, vilket väsentligt kan minska det belopp som beviljas som föräldrapenning jämfört med det belopp som personen hade kunna uppbära om denne inte, under den period som beaktades vid beräkningen, hade arbetat vid en unionsinstitution utan i stället varit anställd i Lettland?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19 december 2016 – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mot Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Mål C-652/16)

(2017/C 086/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Motpart: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av artikel 78.1 och 78.2 a, d och f i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt liksom av skäl 12 och artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning), att den grund för att inte ta upp en ansökan om internationellt skydd till prövning som föreskrivs i artikel 33.2 e i nämnda direktiv är en bestämmelse med direkt effekt som medlemsstaterna inte får välja att inte tillämpa, exempelvis genom att tillämpa mer förmånliga nationella bestämmelser, enligt vilka den första ansökan om internationellt skydd först ska prövas med avseende på huruvida sökanden uppfyller kraven för att beviljas flyktingstatus och därefter med avseende på huruvida sökanden kan komma i fråga för subsidiärt skydd, vilket krävs enligt artikel 10.2 i nämnda direktiv?
- 2) Följer det av artikel 33.2 e i direktiv 2013/32/EU i förening med artikel 7.3 och artikel 2 a, c och g liksom skäl 60 i nämnda direktiv, att en ansökan om internationellt skydd som lämnats in av en förälder på en medföljande underårigs vägnar under omständigheterna i det nationella målet inte kan tas upp till prövning om ansökan motiveras med att barnet är familjemedlem till personen som har ansökt om internationellt skydd med motiveringen att nämnda person är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen?
- 3) Följer det av artikel 33.2 e i direktiv 2013/32/EU i förening med artikel 7.1 och artikel 2 a, c och g liksom skäl 60 i nämnda direktiv att en ansökan om internationellt skydd som gjorts på en vuxen persons vägnar under omständigheterna i det nationella målet inte kan tas upp till prövning, om ansökan vid förfarandet inför den behöriga förvaltningsmyndigheten endast motiveras med att sökanden är familjemedlem till den person som har ansökt om internationellt skydd med motiveringen att nämnda person är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen, och sökanden vid tidpunkten då ansökan gjordes inte hade rätt att utföra förvärvsarbete?
- 4) Är det enligt artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽²⁾ av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) i förening med skäl 36 i nämnda direktiv nödvändigt att bedömningen av huruvida fruktan för förföljelse är välgrundad, eller huruvida det finns en verklig risk för att sökanden kommer att lida allvarlig skada endast sker på grundval av fakta och omständigheter som berör sökanden personligen?
- 5) Är enligt artikel 4 i direktiv 2011/95/EU i förening med skäl 36 i nämnda direktiv och med artikel 31.1 i direktiv 2013/32/EU en medlemsstats nationella rättspraxis tillåten, enligt vilken
 - a) den behöriga myndigheten är skyldig att pröva ansökningar om internationellt skydd från medlemmar i en och samma familj i ett gemensamt förfarande om dessa ansökningar motiveras med samma fakta, i det konkreta fallet med påståendet att endast en av familjemedlemmarna är flykting,

- b) den behöriga myndigheten är skyldig att vilandeförklara förfarandet som avser ansökningarna om internationellt skydd som lämnats in av de familjemedlemmar som inte personligen uppfyller förutsättningarna för sådant skydd, fram till dess att förfarandet som avser ansökan från den familjemedlem som gör gällande att denne är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen har avslutats?
- 6) Är nämnda rättspraxis vidare tillåten mot bakgrund av överväganden som är hänförliga till barnets bästa, sammanhållning av familjer och respekt för rätten till privatliv och familjeliv, liksom rätten att stanna kvar i medlemsstaten fram till dess att ansökan har prövats, närmare bestämt mot bakgrund av artiklarna 7, 18 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skälen 12 och 60 samt artikel 9 i direktiv 2013/32/EU, skälen 16, 18 och 36 samt artikel 23 i direktiv 2011/95/EU, och skälen 9, 11 och 35 samt artiklarna 6 och 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd?
- 7) Följer det av skälen 16, 18 och 36 liksom artikel 3 i direktiv 2011/95/EU i förening med skäl 24 och artikel 2 d och j, artikel 13 och artikel 23.1 och 23.2 i nämnda direktiv att en nationell bestämmelse som den i det nationella målet aktuella artikel 8.9 i Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (asyl- och flyktinglag) är tillåten, på grundval av vilken även familjemedlemmar till en utlänning som har beviljats flyktingstatus anses som flyktingar, i den utsträckning som det är förenligt med deras personliga status och det inte finns någon grund för att utesluta att flyktingstatus beviljas enligt nationell rätt?
- 8) Följer det av regleringen av skäl till förföljelse i artikel 10 i direktiv 2011/95/EU att en talan som väcks mot den berörda personens medlemsstat vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, utgör skäl för att personen ska anses tillhöra en särskild samhällsgrupp i den mening som avses i artikel 10.1 d i nämnda direktiv, eller är att väcka talan att anse som politisk åskådning i den mening som avses i artikel 10.1 e i direktivet?
- 9) Följer det av artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU att domstolen är skyldig att i sak pröva nya skäl för internationellt skydd som framförs under det pågående domstolsförfarandet, men som inte tagits upp i överklagandet av beslutet genom vilket internationellt skydd nekades?
- 10) Följer det av artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU att domstolen är skyldig att bedöma upptagandet till prövning av ansökan om internationellt skydd på grundval av artikel 33.2 e i nämnda direktiv i domstolsförfarandet som avser överklagande av beslutet att neka internationellt skydd, såvitt ansökan i det överklagade beslutet först bedöms mot bakgrund av huruvida sökanden uppfyller kraven för att beviljas flyktingstatus, och därefter mot bakgrund av huruvida sökanden kan komma i fråga för subsidiärt skydd, vilket krävs enligt artikel 10.2 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 180, 2013, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 337, 2011, s. 9.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 december 2016 –
Finanzamt Dachau mot Achim Kollroß**

(Mål C-660/16)

(2017/C 086/15)

Rättegångsspråk: Tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Dachau

Motpart: Achim Kollroß

Tolkningsfrågor

- 1) Ska kravet att det ska vara säkert att prestationer kommer att tillhandahållas som uppställs för avdrag avseende en förskottsbetalning i den mening som avses i EU-domstolens dom i mål C-107/13 ⁽¹⁾, Firin, fastställas på objektiva grunder eller ur den synvinkel som den som gjort förskottsbetalningen har på grundval av de omständigheter som var kända för honom eller henne?
- 2) Har medlemsstaterna med beaktande av att skatten blir utkrävbar och avdragsrätten inträder vid samma tidpunkt enligt artikel 167 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽²⁾ och med hänsyn till de regleringsbefogenheter som de har enligt artikel 185.2 andra stycket och enligt artikel 186 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt rätt att för justering av skatt och avdrag uppställa villkoret att förskottsbetalningen har återbetalats?
- 3) Måste den skattemyndighet som är behörig för den som gjort förskottsbetalningen återbetala mervärdesskatt när denne inte kan få tillbaka förskottsbetalningen av mottagaren av förskottsbetalningen? För det fall att frågan ska besvaras jakande: Ska detta ske i ett förfarande för fastställande eller räcker i detta avseende ett förfarande av billighetsskäl?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ EUT L 347, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 december 2016x – Finanzamt Göppingen mot Erich Wirtl

(Mål C-661/16)

(2017/C 086/16)

Rättegångsspråk: Tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Göppingen

Motpart: Erich Wirtl

Tolkningsfrågor

- 1) Av EU-domstolens dom av den 13 mars 2014 i mål C-107/13 ⁽¹⁾, Firin (EUC:2014:151) framgår att avdrag avseende en förskottsbetalning inte kan göras när det vid tidpunkten för betalningen av förskottet är osäkert huruvida den beskattningsgrundande händelsen kommer att äga rum. Ska detta fastställas på objektiva grunder eller ur den synvinkel som den som gjorde förskottsbetalningen har på grundval av de omständigheter som objektivt sett var kända för honom eller henne?
- 2) Ska EU-domstolens dom i målet Firin (EU:C:2014:151) tolkas så, att det för en justering av avdrag som den som gjort förskottsbetalningen gjort avseende en förskottsfaktura som utfärdats för en leverans av varor enligt unionsrätten inte krävs att återbetalning erhållits för förskottsbetalningen när leveransen slutligen inte äger rum?

- 3) För det fall att ovannämnda fråga ska besvaras jakande: Har Förbundsrepubliken Tyskland enligt artikel 186 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽²⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (direktiv 2006/112), enligt vilken medlemsstaterna får fastställa närmare bestämmelser för justering enligt artikel 185 i direktiv 2006/112, rätt att i sin nationella lagstiftning föreskriva att nedsättning av beskattningsunderlaget först kan ske när förskottsbetalningen har återbetalats och att mervärdesskatteskulden och avdraget därmed ska justeras samtidigt och på samma villkor?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ EUT L 347, s. 1

**Begäran om förhandsavgörande framställd av x (x) den 29 december 2016 – Imofloresmira –
Investimentos Imobiliários, S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Mål C-672/16)

(2017/C 086/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Investimentos Imobiliários, S.A.

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) När en fastighet, trots att den har stått oanvänd under två år eller mer, marknadsförs, det vill säga finns tillgänglig på marknaden för utarrendering eller tillhandahållande av tjänster av typen office centre, och det är styrkt att ägaren avser att arrendera ut den såsom en skattepliktig transaktion och har gjort nödvändiga ansträngningar för att förverkliga sin avsikt, är det då förenligt med artiklarna 167, 168, 184, 185 och 187 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 ⁽¹⁾, att anse att denna fastighet "i praktiken inte används för affärsverksamhet" eller att den "i praktiken inte används för beskattade transaktioner", vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 26.1 i mervärdesskattelagen och artikel 10.1 b i "Reglerna om avstående från undantag från mervärdesskatteplikten beträffande transaktioner avseende fast egendom", som godkänts genom lagdekret 21/2007 av den 29 januari, i dess tidigare versioner, och att således anse att det ursprungliga avdraget måste justeras därför att det är högre än det avdrag som den beskattningsbara personen hade rätt att göra?
- 2) Om så ska anses vara fallet, är det då enligt en korrekt tolkning av artiklarna 137, 167, 168, 184, 185 och 187 i rådets direktiv 2006/112/EG [...], tillåtet att kräva att det görs en justering vid ett enda tillfälle för hela den återstående justeringsperioden, såsom det föreskrivs i den portugisiska lagstiftningen i artikel 10.1 b och c i "Reglerna om avstående från undantag från mervärdesskatteplikten beträffande transaktioner avseende fast egendom", som godkänts genom lagdekret 21/2007 av den 29 januari, i dess tidigare version, för det fall att fastigheten har stått oanvänd i mer än två år men fortsätter att marknadsföras med sikte på utarrendering (med möjlighet till avstående från undantag från mervärdesskatteplikten) eller tillhandahållande av tjänster (mervärdesskattepliktigt), och att det är avsikten att fastigheten under de följande åren ska hänföras till beskattade transaktioner som ger upphov till avdragsrätt?

- 3) Är det förenligt med artiklarna 137, 167, 168 och 184 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 med en bestämmelse såsom artikel 2.2 c i "Reglerna om avstående från undantag från mervärdesskatteplikten beträffande transaktioner avseende fast egendom" jämförd med artikel 10.1 b i samma regler, som godkännts genom lagdekret 21/2007 av den 29 januari, som gör det omöjligt för en beskattningsbar person att avstå från undantag från mervärdesskatteplikten vid ingåendet av nya arrendeavtal, efter det att en justering vid ett enda tillfälle av mervärdesskatt har ägt rum, och som äventyrar reglerna för efterföljande avdrag under justeringsperioden?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 27 december 2016 – CORPORATE COMPANIES s.r.o mot Ministerstvo financí ČR

(Mål C-676/16)

(2017/C 086/18)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Motpart: Ministerstvo financí ČR

Tolkningsfråga

Omfattas personer som i sin affärsverksamhet säljer bolag som redan har registrerats i handelsregistret och bildats för försäljning (nedan kallade färdiga bolag), vars försäljning genomförs genom överföring av ett innehav i det dotterbolag som de säljer, av artikel 2.1 punkt 3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG (¹) om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism jämförd med artikel 3.7 a i detta direktiv?

(¹) EUT L 309, 2005, s. 15.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Spanien) den 29 december 2016 – Montero Mateos mot Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Mål C-677/16)

(2017/C 086/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Montero Mateos

Svarande: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Tolkningsfråga

Ska klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket förts in i unionsrätten genom rådets direktiv 1999/70 ⁽¹⁾, tolkas så, att den omständigheten att ett tidsbegränsat avtal om vikariat för att besätta en vakans upphör, på grund av att den mellan arbetsgivaren och arbetstagaren avtalade anställningstiden har löpt ut, utgör ett objektivt skäl som motiverar att den nationella lagstiftaren i det fallet inte föreskriver någon ersättning för att anställningen upphör, medan det för en jämförbar tillsvidareanställd arbetstagare som har sagts upp på en objektiv grund föreskrivs en ersättning motsvarande 20 dagars lön per tjänsteår?

⁽¹⁾ EGT L 175, 1999, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta Förvaltningsdomstolen (Finland) den
30 december 2016 – A**

(Mål C-679/16)

(2017/C 086/20)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: Sektionen för individärenden vid Esbo stads social- och hälsovårdsnämnd

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en förmån som den i lagen om service och stöd på grund av handikapp föreskrivna rätten till personlig assistans betraktas som en sådan förmån vid sjukdom som avses i artikel 3.1 i förordningen nr 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) Om svaret på den första frågan är nekande, är det då frågan om begränsning av unionsmedborgares i FEUF 20 och 21 avsedda rättigheter att fritt röra sig och uppehålla sig inom en annan medlemsstats territorium om särskilda bestämmelser saknas om beviljande till utlandet av en sådan förmån som den i lagen om service och stöd på grund av handikapp avsedda personliga assistansen och förutsättningarna för att bevilja förmånen då tolkas så att personlig assistans inte beviljas till att ges i en annan medlemsstat, där en person bedriver treåriga högskolestudier för examen?
 - Ska vid bedömningen av saken ges vikt åt den omständigheten att en sådan förmån som personlig assistans i Finland kan beviljas även till att ges i en annan kommun än personens hemkommun, till exempel när personen studerar i en annan kommun i Finland?
 - Ska vid bedömningen av saken med hänsyn till unionsrätten vikt ges åt de rättigheter som följer av 19 § i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning?

- 3) Om unionens domstol i sitt svar på den andra frågan anser att en sådan tolkning av den nationella lagstiftningen som den ovan refererade utgör en begränsning av rätten att röra sig fritt, kan en sådan begränsning dock legitimeras med tvingande skäl som gäller allmänt intresse och som hänför sig till kommunens skyldighet att utöva tillsyn över hur personlig assistans ordnas, kommunens möjligheter att välja på vilket sätt det är lämpligast att ordna assistansen samt strävan att bevara konsekvensen i systemet med personlig assistans och dess funktionalitet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 9 januari 2017 – Maria Tirkkonen

(Mål C-9/17)

(2017/C 086/21)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Tirkkonen

Motpart: Maaseutuvirasto

Tolkningsfråga

Ska artikel 1.2.a i upphandlingsdirektivet 2004/18/EG tolkas så att den i direktivet avsedda definitionen av offentliga kontrakt omfattar ett sådant avtalsarrangemang,

- i vilket ett offentligt organ har för avsikt att på marknaden upphandla tjänster för en på förhand bestämd avtalsperiod genom att på de villkor som framgår av ett utkast till ramavtal som fogats till anbudsförfrågan ingå avtal med alla sådana ekonomiska aktörer som uppfyller i handlingarna i anbudsförfrågan ställda specificerade krav i fråga om anbudsgivarens lämplighet och den tjänst som ska tillhandahållas samt godkänns vid den tentamen som närmare beskrivs i anbudsförfrågan, och
- som det inte längre är möjligt att ansluta sig till under avtalets giltighetstid?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 13 januari 2017 – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. mot Gränsbevakningsväsendet

(Mål C-15/17)

(2017/C 086/22)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Motpart: Gränsbevakningsväsendet

Tolkningsfrågor

- 1) Ska "kusten eller ... därmed sammanhängande intressen" i artikel 220.6 i havsrättskonventionen respektive "kusten eller därmed sammanhängande intressen" i artikel 7.2 i direktiv 2005/35/EG ⁽¹⁾ tolkas i enlighet med definitionen av "[kusten eller] därtill knutna intressen" i artikel II punkt 4 i 1969 års internationella konvention om ingripande på det fria havet vid olyckor som är ägnade att leda till förorening genom olja?
- 2) Enligt definitionen i artikel II punkt 4 led c i 1969 års konvention, som omnämns i tolkningsfråga 1, innebär "[kusten eller] därtill knutna intressen", bl.a. det berörda områdets välbefinnande, däri inbegripet bevarandet av havets biologiska tillgångar, både djur och växter. Gäller denna bestämmelse även för bevarandet av levande naturtillgångar, både djur och växter i den ekonomiska zonen, eller avser denna bestämmelse endast bevarandet av kustområdets intressen?
- 3) Om frågan under punkt 1 ska besvaras nekande: Vad avses med "kusten eller [...] därmed sammanhängande intressen" i artikel 220.6 i havsrättskonventionen respektive "kusten eller därmed sammanhängande intressen" i artikel 7.2 i direktiv 2005/35/EG?
- 4) Vad betyder "tillgångarna i dess territorialhav eller ekonomiska zon" enligt artikel 220.6 i havsrättskonventionen och artikel 7.2 i direktiv 2005/35/EG? Ska levande naturtillgångar endast anses omfatta fångade arter eller avser detta även arter som är närbesläktade med eller beroende av fångade arter i den mening som avses i artikel 61.4 i havsrättskonventionen, som växter och djur som fångade arter använder som föda?
- 5) Hur ska uttrycket "medfört hot" i artikel 220.6 i havsrättskonventionen och artikel 7.2 i direktiv 2005/35/EG tolkas? Ska hotet fastställas utifrån begreppet abstrakt eller konkret fara eller på annat sätt?
- 6) Ska förutsättningarna för kuststatens behörighet enligt artikel 220.6 i havsrättskonventionen och artikel 7.2 i direktiv 2005/35/EG bedömas med utgångspunkt i att den orsakade eller hotande omfattande skadan utgör en allvarligare konsekvens än en betydande förorening eller ett hot om en betydande förorening av den marina miljön i den mening som avses i artikel 220.5? Hur ska betydande förorening av den marina miljön definieras och hur ska detta vägas in vid bedömningen av den orsakade omfattande skadan eller hotet om omfattande skada?
- 7) Vilka omständigheter ska vägas in vid bedömningen av den orsakade respektive hotande skadans omfattning? Ska denna bedömning till exempel inbegripa varaktighet och geografisk utbredning för de negativa konsekvenser som yttrar sig som skador? Om denna fråga besvaras jakande: Hur ska skadornas varaktighet och utbredning bedömas?
- 8) Direktiv 2005/35/EG är ett minimidirektiv och hindrar inte att medlemsstaterna vidtar strängare åtgärder mot föroreningar orsakade av fartyg i överensstämmelse med internationell rätt (artikel 1.2). Finns det möjlighet att tillämpa striktare regler i fråga om artikel 7.2 i direktivet, som reglerar kuststatens behörighet att ingripa mot ett fartyg i genomfartstrafik?
- 9) Kan de särskilda geografiska och ekologiska förutsättningarna, såsom Östersjöområdets känslighet, tillmätas betydelse vid en tolkning av förutsättningarna för kuststatens behörighet enligt artikel 220.6 i havsrättskonventionen och artikel 7.2 i direktivet?

- 10) Ska "klara objektiva bevis" enligt artikel 220.6 i havsrättskonventionen och artikel 7.2 i direktiv 2005/35/EG inte enbart avse bevis för att ett fartyg har begått de brott som anges i dessa bestämmelser utan även bevis för de konsekvenser som utsläppet har fått? Vilket bevis ska krävas för att det ska anses visat att utsläppet har medfört hot om omfattande skada på kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på tillgångarna i territorialhavet eller i den ekonomiska zonen – till exempel för områdets fågel- eller fiskbestånd eller för den marina miljön? Innebär kravet på klara objektiva bevis att till exempel bedömningen av den utsläppta oljans negativa konsekvenser på den marina miljön alltid måste baseras på konkreta undersökningar och studier av det faktiska oljeutsläppets konsekvenser?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 2005, s. 1) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009 (EUT L 280, 2009, s. 52).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 19 januari 2017 – Dataombudsmannen mot Jehovas vittnen – religiöst samfund

(Mål C-25/17)

(2017/C 086/23)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dataombudsmannen

Ytterligare part i målet: Jehovas vittnen – religiöst samfund

Tolkningsfrågor

- 1) Ska de undantag från dataskyddsdirektivets tillämpningsområde som anges i de två strecksatserna i artikel 3.2 i dataskyddsdirektivet tolkas så, att direktivet inte omfattar insamling och annan behandling av personuppgifter som medlemmar i ett religiöst samfund utför i predikoarbete, som de utför genom att gå från dörr till dörr? Vilken betydelse för direktivets tillämplighet har å ena sidan det att uppgifterna samlas in i predikoverksamhet som organiseras av ett religiöst samfund och dess församlingar och å andra sidan det att det samtidigt även är fråga om personlig religionsutövning av medlemmar i ett religiöst samfund?
- 2) Ska den definition av ett register som finns i artikel 2 c i dataskyddsdirektivet med beaktande av styckena 26 och 27 i skälen till direktivet tolkas så, att den helhet av personuppgifter (uppgifter om namn och adress samt eventuella andra uppgifter om personen i fråga eller karakteristik av honom eller henne) som samlas in manuellt i samband med ovan nämnda predikoarbete från dörr till dörr
 - a) inte bildar ett sådant register, då det till denna helhet av uppgifter inte på det sätt som framgår av den finska personuppgiftslagen finns något bestämt kartotek, någon bestämd förteckning eller annat motsvarande arrangemang för sökning i uppgifterna, eller
 - b) bildar ett sådant register, då det bland uppgifterna med hänsyn till deras användningsändamål på det sätt som förutsätts i den finska personuppgiftslagen de facto med lätthet och utan oskäliga kostnader kan sökas fram behövliga uppgifter för senare bruk?

- 3) Ska meningen i artikel 2 d i dataskyddsdirektivet "som ensamt eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter" tolkas så, att ett religiöst samfund, som organiserar en verksamhet i anslutning till vilken personuppgifter samlas in (bland annat genom uppdelning av arbetsfält mellan predikanterna, uppföljning av deras arbete och genom att register förs över personer som inte önskar besök av predikanterna), kan betraktas som registeransvarig beträffande den behandling av personuppgifter som dess medlemmar utför, trots att enligt samfundet endast enstaka förkunnare har tillgång till de uppgifter som de registrerat?
- 4) Ska nämnda artikel 2 d tolkas så, ett samfund för att betraktas som registeransvarig ska vidta också andra uttryckliga åtgärder, såsom att ge order eller meddela skriftliga anvisningar om insamlingen av uppgifterna, eller räcker det att samfundet anses ha en faktisk ställning i styrningen av medlemmarnas verksamhet?

Frågorna 3 och 4 behöver besvaras endast om svaren på frågorna 1 och 2 är sådana att direktivet ska tillämpas. Fråga 4 behöver besvaras endast om möjligheten att tillämpa artikel 2 d på samfundet inte kan anses utesluten med anledning av vad som sägs i fråga 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrajno Sodišče Pliberk (Österrike) den 23 januari 2017 – Čepelnik d.o.o. mot Michael Vavti

(Mål C-33/17)

(2017/C 086/24)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Okrajno Sodišče Pliberk

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Čepelnik d.o.o.

Motpart: Michael Vavti

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 56 FEUF och direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden tolkas så, att en medlemsstat inte får förordna om betalningsstopp för den inländska uppdragsgivaren och kräva att denne betalar en säkerhet som uppgår till den utestående entreprenadersättningen, om betalningsstoppet och betalningen av en säkerhet endast används för att säkerställa betalning av eventuella böter, som endast kan utdömas i ett särskilt förfarande mot en tjänsteleverantör med hemvist i en annan medlemsstat?

Om denna fråga besvaras nekande

- a) Ska artikel 56 FEUF och direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden tolkas så, att en medlemsstat inte får förordna om betalningsstopp för den inländska uppdragsgivaren och kräva att denne betalar en säkerhet som uppgår till den utestående entreprenadersättningen, om tjänsteleverantören, med hemvist i en annan medlemsstat, mot vilken böter kan komma att utdömas, i förfarandet om att ställa en säkerhet inte har något rättsmedel mot kravet på att ställa en sådan säkerhet och den inländske uppdragsgivarens överklagande av detta beslut inte har någon uppskjutande verkan?
- b) Ska artikel 56 FEUF och direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden tolkas så, att en medlemsstat inte får förordna om betalningsstopp för den inländska uppdragsgivaren och kräva att denne betalar en säkerhet som uppgår till den utestående entreprenadersättningen, endast av den anledningen att tjänsteleverantören har sin hemvist i en annan EU-medlemsstat?
- c) Ska artikel 56 FEUF och direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden tolkas så, att en medlemsstat inte får förordna om betalningsstopp för den inländska uppdragsgivaren och kräva att denne betalar en säkerhet som uppgår till den utestående entreprenadersättningen, trots att denna ännu inte har förfallit till betalning och trots att den slutliga betalningen för arbetet, på grund av motfordringar och rätt att innehålla betalning, ännu inte har fastställts?

Beslut av domstolens ordförande av den 30 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – The Queen, på begäran av Prospector Offshore Drilling SA m.fl. mot Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 6 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – Riksåklagaren mot Zenon Robert Akarsar

(Mål C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Rättegångsspråk: svenska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 175, 17.5.2016.

Beslut av ordföranden på domstolens första avdelning av den 6 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – i ett förfarande som anhänggjorts av „Starptautiskā lidosta ”Riga” VAS, i närvaro av: Konkurences padome

(Mål C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Rättegångsspråk: lettiska

Ordföranden på domstolens första avdelning har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 25 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike) – RMF Financial Holdings Sàrl mot Heta Asset Resolution AG

(Mål C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 314, 29.8.2016.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – FMS Wertmanagement AöR mot Heta Asset Resolution AG

(Mål C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 18 januari 2017 – Andersen mot kommissionen

(Mål T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Järnvägstransport — Stöd som danska myndigheter beviljat det offentliga företaget Danske Statsbaner — Avtal om allmän trafikplikt avseende tillhandahållande av persontrafik på järnväg mellan Köpenhamn och Ystad — Beslut som förklarar stödet förenligt med den inre marknaden på vissa villkor — Tillämpningen i tiden av materiell rätt — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Uppenbart oriktig bedömning)

(2017/C 086/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jørgen Andersen (Ballerup, Danmark) (ombud: advokaterna J. Rivas Andrés och M.-I. Rantou)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati och T. Maxian Rusche)

Part som intervenerat till stöd för svarande: Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning, biträdd av advokaten R. Holdgaard) och Danske Statsbaner (DSB) (Köpenhamn, Danmark) (ombud: advokaten M. Honoré)

Part som intervenerat till stöd för sökande: Dansk Tog (Köpenhamn, Danmark) (ombud: advokaterna G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés och F. Nissen Morten)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF och i vilken det yrkas delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/3/EU av den 24 februari 2010 om avtal om trafiktjänster på grund av allmän trafikplikt mellan det danska transportministeriet och Danske Statsbaner (statligt stöd C 41/08 (f.d. NN 35/08)) (EUT L 7, 2011, s. 1).

Domslut

- 1) Artikel 1 andra stycket i kommissionens beslut 2011/3/EU av den 24 februari 2010 om avtal om trafiktjänster på grund av allmän trafikplikt mellan det danska transportministeriet och Danske Statsbaner (statligt stöd C 41/08 (f.d. NN 35/08)) ogiltigförklaras såvitt avser betalningen den 21 december 2009.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Jørgen Andersen, Europeiska kommissionen, Dansk Tog, Konungariket Danmark och Danske Statsbaner (DSB) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 103, 2.4.2011.

Tribunalens dom av den 3 februari 2017 – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe mot kommissionen

(Mål T-646/13) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt — Europeiskt medborgarinitiativ — Skydd för nationella minoriteter och stärkande av den kulturella och språkliga mångfalden i unionen — Registreringsvägran — Uppenbart bristande lagstiftningsbefogenhet för kommissionen — Motiveringsskyldighet — Artikel 4.2 b och 4.3 i förordning (EU) nr 211/2011)

(2017/C 086/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe (ombud: inledningsvis advokaterna E. Johansson, J. Lund och C. Lund, därefter advokaterna E. Johansson och T. Hieber)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Ungern (ombud: M. Fehér, A. Pálffy och G. Szima)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová) och Rumänien (ombud: R. Radu, R. Hațieganu, D. Balancea och A. Wellman)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF i vilken det yrkas ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2013) 5969 slutlig av den 13 september 2013 att vägra registrering av det europeiska medborgarinitiativet "Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe".

Domslut

- 1) Kommissionens beslut C(2013) 5969 slutlig av den 13 september 2013 att vägra registrering av det europeiska medborgarinitiativet "Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe" ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe.
- 3) Ungern, Republiken Slovakien och Rumänien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 112, 14.4.2014.

Tribunalens dom av den 3 februari 2017 – Kessel medintim mot EUIPO – Janssen Cilag (Premeno)

(Mål T-509/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Premeno — Äldre nationellt varumärke Pramino — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 — Beslut har fattats till följd av att tribunalen har upphävt ett tidigare beslut — Rätten att yttra sig — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)

(2017/C 086/32)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Jacob och U. Staudenmaier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Janssen-Cilag GmbH (Neuss, Tyskland) (ombud: advokaten M. Wenz)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s överklagandenämnd den 2 juli 2015 (ärende 349/2015-4) om ett invändningsförfarande mellan Janssen-Cilag och Kessel medintim.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Kessel medintim GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 354, 26.10.2015.

Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – Bodegas Vega Sicilia mot EUIPO

(Mål T-696/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TEMPOS VEGA SICILIA — Absoluta registreringshinder — Varumärke för ett vin innehållande geografiska beteckningar — Artikel 7.1 j i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 086/33)

Rättegångsspråk: Spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spanien) (ombud: advokaten S. Alonso Maruri)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Muñoz Rodríguez och A. Folliard-Monguiral)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den (ärende R 285/2015-4) om en ansökan om registrering av ordmärket TEMPOS VEGA SICILIA som EU-varumärke.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Bodegas Vega Sicilia, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – Mast-Jägermeister mot EUIPO (Muggar)(Mål T-16/16) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning — Ansökan om att återgivning av muggar ska registreras som gemenskapsformgivningar — Begreppet återgivning som är lämplig för utbildning — Det har inte preciserats hur omfattande skydd det ansöks om för återgivningen — Avslag på begäran om att oegentligheter ska rättas till — Avslag på begäran om fastställande av ansökningsdag — Artiklarna 36 och 46 i förordning (EG) nr 6/2002 — Artikel 4.1 e och artikel 10.1 och 10.2 i förordning (EG) nr 2245/2002)

(2017/C 086/34)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Tyskland) (ombud: advokaterna H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus och J. Engberding)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 17 november 2015 (ärende R 1842/2015-3) om registrering av muggar som gemenskapsformgivningar.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mast-Jägermeister SE ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – International Gaming Projects mot EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)(Mål T-82/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TRIPLE EVOLUTION — Äldre EU-ordmärke Evolution — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 086/35)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Garayalde Niño och A. Alpera Plazas, därefter advokat M. Garayalde Niño)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ombud: advokat P. Koch Moreno)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 2 december 2015 (ärende R 0725/2015-2), angående ett invändningsförfarande mellan adp Gauselmann och International Gaming Projects.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) International Gaming Projects Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Tribunalens dom av den 9 februari 2017 – zero mot EUIPO – Hemming (ZIRO)

(Mål T-106/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ZIRO — Det äldre EU-figurmärket zero — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 086/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaten M. Nentwig)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Vuijst och H. O'Neill)

Motpart i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd: Oliver Hemming (Cadbury, Förenade kungariket)

Saken

Överklagande av beslutet från fjärde överklagandenämnden vid EUIPO av den 12 januari 2016 (ärende R 71/2015-5) om ett invändningsförfarande mellan zero Holding och Oliver Hemming.

Domslut

- 1) Beslutet från fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) av den 12 januari 2016 (ärende R 71/2015-5) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 175, 17.5.2016.

Överklagande ingett den 24 november 2016 av Valéria Anna Gyarmathy av den dom som personaldomstolen meddelade den 5 mars 2015 i mål F-97/13, Gyarmathy mot FRA

(Mål T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungern) (ombud: advokaten A. Cech)

Övrig part i målet: Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den överklagade domen i dess helhet och bifalla yrkandet i första instans i dess helhet,
- förplikta FRA att ersätta alla rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fem grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen missuppfattade bevisningen och gjorde en oriktig bedömning av frågan om åsidosättande av villkoren i meddelandet om en ledig tjänst.
2. Andra grunden: Personaldomstolen gav inte en tillräcklig motivering till sin bedömning av frågor som uppkommit i anledning av urvalsförfarandet, och åsidosatte därmed klagandens rätt en rättvis rättegång enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
3. Tredje grunden: Personaldomstolen vidtog inte ytterligare processledningsåtgärder vilket skulle ha gett klaganden möjlighet att styrka sitt påstående om avsaknad av opartiskhet, objektivitet eller oberoende i urvalsförfarandet.
4. Fjärde grunden: Personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den avvisade klagandens invändning i första instans angående tillsättningen av den aktuella tjänsten, med hänvisning till att denna invändning inte framförts under det administrativa förfarandet.
5. Femte grunden: Personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den avvisade klagandens invändning i första instans angående uttagningskommitténs rättsstridiga sammansättning och åsidosättandet av principen om förbud mot diskriminering på grund av kön, med hänvisning till att denna invändning inte framförts under det administrativa förfarandet och inte hade nära samband med invändningarna i klagomålet (regeln om överensstämmelse).

Talan väckt den 7 december 2016 – Miserini Johansson mot EIB

(Mål T-870/16)

(2017/C 086/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Virna Miserini Johansson (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten A. Senes)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (EIB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara EIB:s beslut av den 25 januari 2016,
- förplikta EIB att återställa sökandens samtliga lönerättigheter samt övriga förmåner, inbegripet samtliga pensionsrättigheter och rätt till tilläggs pension,
- förplikta EIB att ersätta sökanden för den inkomstförlust som hon drabbats av (som preliminärt uppskattats till ett belopp på 24 000 euro den 31 december 2016),
- förplikta EIB att retroaktivt beräkna sökandens samtliga pensionsrättigheter och rätt till tilläggs pension, med verkan från den 1 februari 2016,
- förplikta EIB att ersätta sökanden för den ideella skada som hon lidit, vilken preliminärt uppskattats till ett belopp på 5000 euro,
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna, vilka inbegriper arvoden och utgifter för sakkunnigutlåtanden (i förekommande fall),

Sökanden yrkar att tribunalen alternativt ska

- förplikta EIB att ersätta sökanden för den skada som hon lidit på grund av att hon förlorat en del av sina lönerättigheter genom att till sökanden erlagga ett belopp som motsvarar den skada som hon lidit på grund därav, vilken preliminärt uppskattats till ett belopp på 24 000 euro den 31 december 2016,
- utse en sakkunnig som ska fastställa det exakta slutliga beloppet med avseende på föregående yrkande, med avseende på sökandens pensionsrättigheter och rätt till tilläggs pension, med verkan från den 1 februari 2016,
- förplikta EIB att ersätta sökanden för sjukvårdskostnader och psykologhjälp som rör de hälsoproblem som sökanden fått på grund av den svåra stress som hon drabbats av och som inte ersätts av EIB:s sjukförsäkring,
- förplikta EIB att ersätta sökanden för den ideella skada som hon lidit och som uppskattats till 5000 euro, och om tribunalen finner det lämpligt, utse en sakkunnig i syfte att det exakta beloppet ska fastställas,
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna, vilka inbegriper arvoden och utgifter för sakkunnigutlåtanden (i förekommande fall).

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund. Hon gör gällande att EIB åsidosatte hennes grundläggande rättigheter som följer av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och EU-domstolens praxis avseende skydd av grundläggande rättigheter (bland annat dom av den 13 december 1979, Hauer/Rheinland-Pfalz, C-44/79, EU:C:1979:290).

Sökanden anför att EIB åsidosatte sin omsorgsplikt gentemot sökanden med hänsyn till hennes hälsoproblem och de risker som hon utsattes för på grund av dem. Dessutom upplystes inte sökanden i vederbörlig ordning om de förfaranden som skulle tillämpas med avseende på bevisningen av att det rör sig om en arbetsskada. Sökanden gör under alla omständigheter gällande att den sjukdom som hon drabbats av i ett läkarutlåtande har angetts vara arbetsrelaterad och att hon tillhandahållit EIB samtliga relevanta handlingar som krävs för att göra en bedömning. Sökanden har inte att vidta några ytterligare åtgärder utan väntar sig att EIB omedelbart efterkommer hennes ansökan.

Överklagande ingett den 17 januari 2017 – LA Superquímica mot EUIPO – D-Tack (D-TACK)**(Mål T-24/17)**

(2017/C 086/39)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* LA Superquímica, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten A. Canela Giménez)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* D-Tack GmbH (Hüttlingen, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "D-TACK" – Registreringsansökan nr 9 650 847*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 november 2016 i ärende R 1983/2015-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara EUIPO:s beslut av den 15 november 2016, och
- förplikta EUIPO och de som motsatt sig ansökningen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Överklagandenämnden underlät att beakta de utdrag från Sitadex angående spanska varumärkesregistreringarna nr: 2515958, 2516679, 2542249, 2591412 och 2668711 som ingetts av klaganden.
- Överklagandenämnden underlät att beakta bevis om användning som ingetts av klaganden.

Överklagande ingett den 19 januari 2017 – Habermas mot EUIPO – Here Global (h)**(Mål T-40/17)**

(2017/C 086/40)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Blumenröder, H. Gauß och E. Bertram)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Here Global BV (Eindhoven, Nederländerna)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "h" – Registreringsansökan nr 12 833 141

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 24 oktober 2016 i ärende R 53/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 41 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av de rättsliga principer som ska beaktas vid tolkningen och tillämpningen av förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 135.4 i rättegångsreglerna.

Talan väckt den 27 januari 2017 – Polen mot kommissionen

(Mål T-51/17)

(2017/C 086/41)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2018 av den 15 november 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 312, 2016, s. 26), i den del det från unionsfinansiering undantagit beloppen 38 984 850,50 EUR och 76 816 098,12 EUR som betalats ut från de utbetalande organ som godkänts av Republiken Polen, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 52.1 i förordning (EU) nr 1306/2013⁽¹⁾, eftersom kommissionen gjort en finansiell korrigerings mot bakgrund av felaktiga konstateranden och av felaktig rättstolkning trots att Republiken Polens utbetalningar skett i överensstämmelse med unionsrätten

- De belopp som undantagits från unionsfinansiering i enlighet med det angripna beslutet har betalats ut i enlighet med förordning (EU) nr 1234/2007⁽²⁾ och med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011⁽³⁾, varför det inte fanns grund för att undanta dessa belopp från finansiering.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 52.2 i förordning (EU) nr 1306/2013, eftersom den schablonkorrigering som använts var uppenbart överdriven i förhållande till den eventuella risken för ekonomiska förluster för unionens budget
- Den av kommissionen tillämpade korrigeringsfaktorn på 25 procent är för hög och överstiger den eventuella maximala förlusten för fonden. Sökanden hänvisar också till riktlinjerna VI/5330/97 om beräkning av de ekonomiska konsekvenserna och gör gällande att den uppfyllt samtliga villkor i dessa riktlinjer för att kommissionen ska tillämpa en lägre procentsats eller inte ska företa någon korrigering.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 52.4 i förordning (EU) nr 1306/2013, eftersom den ekonomiska korrigeringen beräknats på utgifter som betalats 24 månader innan det att kommissionen skriftligen meddelat Republiken Polen om resultaten av dess kontroller
- Enligt artikel 52.4 a i förordning (EU) nr 1306/2013 får ett finansieringsavslag inte omfatta utgifter som har betalats mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av dess kontroller.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (EUT L 299, 2007, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, 2011, s. 1).

Överklagande ingett den 1 februari 2017 – Westbrae Natural mot EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Mål T-65/17)

(2017/C 086/42)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, Förenta staterna) (ombud: D. McFarland, Barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "COCONUT DREAM" – Registreringsansökan nr 13 599 501

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 november 2016 i ärende R 182/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av 8.1 b förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 2 februari 2017 – Adama Agriculture och Adama France mot kommissionen

(Mål T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 402, 31.10.2016.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV